

hvorom vi kunne forhandle og se deres Motivering af, saalænge det ikke bliver til Andet end Forhandlinger i Udvalg og Udvalg nu paa tredie Aar, uden at bestemte Forslag fra de Herrer's Side have foreligget for Rigsdagen, er der overordentlig ringe Udsigt til, at vi nogenstunde kunne komme til en endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet om Hærens Revision. Der er det, at Vanskeligheden ligger.

Berg: Det forekom mig, at den ærede sidste Taler i et meget væsentligt Punkt har modsagt sig selv; thi i sit forrige Foredrag udtalte han, at der var den skønneste Udsigt til at kunne blive færdig inden de tre Maanedes, der vare tilbage til 1ste April. (Anmærk: Naar man alvorlig vilde!) Ja, det ærede Medlem siger, naar man alvorlig vil, jeg antager dog ikke, at det ærede Medlem vil insinuere, at ikke Enhver alvorlig vil fremme den Slags Arbejde; jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem alvorlig vil have Revisionen af Hærens Lov tilendebragt, og jeg veed ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem kan tillægge sig selv en Hensigt med Hensyn til Arbeidets Fremme, som han kan finde det passende ikke at tillægge sine Kolleger her i Salen. Jeg opfattede altsaa det ærede Medlem, som om han mente, at der var den skønneste Udsigt til at blive færdig med Revisionen af Loven, medens han i det andet Foredrag har udtalt, at der var overordentlig ringe Udsigt dertil. Det sidste skal jeg forbigaa og tillade mig at udtale min Glæde over fra flere Sider at høre, at der er en skøn Udsigt til at blive færdig med saa vigtige Lovarbejder som de, vi have liggende for os om Forsvaret. Jeg glæder mig over dette Vidnesbyrd i det ærede Medlems første Foredrag, thi det ærede Medlem gaar naturligvis ikke ud fra den Forudsætning, at man skulde tage imod Regjeringens Forslag uforandret eller med den Tilføjning, som det ærede Medlem finder passende at gjøre. Jeg antager, at der naturligvis hos de Herrer ligger en Erkendelse af Nødvendigheden af, at de bør søge at imødefomme de Krav, der ere stillede under tidligere Forhandlinger om vigtige Forandringer i disse Love. Jeg maa antage, at det er desfra, de ærede Medlemmer gaa ud, naar de tale om den skønne Udsigt til Tilendebringelsen af disse Lovarbejder, og i den Forstand kan det kun glæde mig at høre det. Jeg skal ikke i mindste Maade gaa ind paa Behandlingen af disse Sager. De ere maasse gaaede nær nok i enkelte Strejfbemærkninger af ærede Medlemmer, thi jeg kan ikke skønne, at de have Noget med det foreliggende Spørgsmaal at gjøre. Den ærede Forslagsstiller har saa klart og tydelig saavel ved første Behandling som ogsaa senere fremhævet for den høie Regjering, at han — og det tror jeg, at alle vi, der ville stemme for Forslaget, ere enige i — ikke lægger den ringeste

Betydning med Hensyn til Lovforslagets Vedtagelse derhen, at det skulde gjøre Nogen mindre ivrig for at søge de større Arbejder gennemførte, saavel hvad Forsvarets Ordning som de tilsvarende Lønningslove angaar. Jeg tror ikke, at det kan have nogen Betydning fra og til med Hensyn til Medlemmernes Stilling i denne Henseende. Der er vistnok fremkommet Antydninger i den Retning — de forekomme mig befynderlige, og jeg synes neppe, det kan være alvorlig ment — gaaende ud paa, at Folkethinget skulde gaa ind paa Forsvarslove af en vis Bestaffenhed, naar det kunde vinde et Par Eillings Tillæg til Soldaternes Lønning, men derimod ikke vilde kunne gaa ind paa dem, naar de ikke kunde vinde det. Nærværende Spørgsmaal staar dog i et saa ubetvælsomt underordnet Forhold til Hovedspørgsmaalet, at man ikke paa nogen som helst Maade kan sætte dem i Forbindelse. Ibligere under denne Sags Behandling antog jeg, at man i Realiteten var enig om, at Soldaterne trængte til denne Forhøjelse, Regjeringen her har foreslaaet, men der er i Daag fremkommet Antydninger, der ikke gaa i denne Retning; thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgreds (Sindenburg) sagde, at, skulde han gaa ind paa dette Forslag, var det fra hans Standpunkt en Indrømmelse til en vis Side her i Salen for at faae en anden Indrømmelse i Stedet. Han indrømmede ikke Nødvendigheden af, at Soldaterne fik noget Tillæg (Sindenburg: Jo!). Han tager da sine Udtalelser tilbage? (Sindenburg: Nei!) So, i Konsekvenserne. Jeg skal da gaa ud fra det almindelige Standpunkt, at vi ere enige med Regjeringen om, at Soldaterne trænge til denne Forhøjelse, og vi vende altsaa tilbage til Hensigtsmæssigheden af denne Sags Behandling, som forekommer mig at være det Beste, der ligger for. Vil det nu være hensigtsmæssigt at vedtage dette Tillægslovsforslag for 3 Maanedes? Regjeringen affatter i Kraft af denne Lov sine Udtællingslister og beregner Alt efter disse Satser; men tænke vi os, at den nye Lønningslov kommer ud otte, fjorten Dage hen i April, skal Regjeringen da for disse Udtællingers Skyld forandre en hel Række Lister og vidtløftig gjøre en hel Del Beregninger, hvilket jeg vil anse for i høi Grad u hensigtsmæssigt. Regjeringen har ikke givet Anledning til at tro Andet, end at den har handlet af Hensigtsmæssighedsgrunde, thi Regjeringen siger selv — det har jeg hørt den ærede Krigsminister udtale — at, kommer Hærens Lov ikke ud til April, vil han i Tide søge en Fortsættelse af denne Lov. Men naar man er enig om Indholdet af denne Lov, hvorfor skal man da ikke fri Regjeringen for alle de Byrder og Soldaterne for at den Uvished og vedtage Loven saaledes, at den ogsaa kan gjælde ud over 1ste April, selv om der skulde gaa nogle Dage, indtil det Andet var færdigt. Nu siger man, at det ser ikke godt ud at tage en Stump ud af en Lov og give en særlig